

Kommissionens tillkännagivande om hänskjutande av koncentrationsärenden

(2005/C 56/02)

(Text av betydelse för EES)

1. Syftet med detta tillkännagivande är att på ett allmänt sätt beskriva de skäl som ligger till grund för systemet för ärendefördelning i artiklarna 4.4, 4.5, 9 och 22 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning)⁽¹⁾ (nedan "koncentrationsförordningen") och de nyligen gjorda ändringarna av systemet, att redogöra för vilka rättsliga kriterier som måste vara uppfyllda för att ett hänskjutande skall kunna ske och att ange vilka omständigheter som kan beaktas vid beslut om hänskjutanden. Tillkännagivandet ger också praktisk vägledning om hur systemet för hänskjutande fungerar, särskilt mekanismen för hänskjutande före anmälan i artikel 4.4 och 4.5 i koncentrationsförordningen. Den vägledning som ges i detta tillkännagivande gäller i tillämpliga delar reglerna för hänskjutande i EES-avtalet⁽²⁾.

I. INLEDNING

2. Gemenskapens behörighet på området för koncentrationskontroll definieras genom de omsättningsrelaterade kriterierna i artikel 1.2 och 1.3 i koncentrationsförordningen. Kommissionen och medlemsstaterna har inte konkurrerande behörighet när de prövar koncentrationer. Det är i stället så att koncentrationsförordningen fastställer en klar uppdelning av behörigheten. Koncentrationer som har "gemenskapsdimension", dvs. som överskrider tröskelvärdena för omsättning i artikel 1 i koncentrationsförordningen, omfattas av kommissionens exklusiva behörighet. Enligt artikel 21 i koncentrationsförordningen får medlemsstaterna inte tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på sådana koncentrationer. Koncentrationer som inte uppnår tröskelvärdena omfattas av medlemsstaternas behörighet. Kommissionen har inte behörighet att pröva dem enligt koncentrationsförordningen.
3. Det faktum att behörigheten fastställs uteslutande med hänvisning till på förhand fastställda omsättningsrelaterade kriterier ger rättslig förutsebarhet för de samgående företagen. De ekonomiska kriterierna är i allmänhet effektiva indikatorer på vilken typ av transaktioner som kommissionen har bättre förutsättningar att handlägga. I förordning (EEG) nr 4064/89 kompletterades dock detta behörighets-system som bygger på en sådan klar skiljelinje med en möjlighet att på begäran och om vissa kriterier var uppfyllda hänskjuta ärenden från kommissionen till medlemsstaterna och vice versa.
4. När förordning (EEG) nr 4064/89 först infördes var rådets och kommissionens avsikt att förfarandet för hänskjutande endast skulle tillämpas "i undantagsfall" och i fall där "medlemsstatens konkurrensintressen annars inte kan skyddas i tillräcklig utsträckning"⁽³⁾. Mycket har dock skett sedan förordning (EEG) nr 4064/89 antogs. För det första har nästan alla medlemsstater infört lagar om koncentrationskontroll. För det andra har kommissionen i flera ärenden utnyttjat sitt utrymme för skönsmässig bedömning och hänskjutit ärenden till medlemsstaterna enligt artikel 9 när den ansett att den berörda

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1. Förordningen är en omarbetning av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättad version i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13).

⁽²⁾ Se gemensamma EES-kommitténs beslut nr 78/2004 av den 8 juni 2004 (EUT L 219, 8.6.2004, s. 13).

⁽³⁾ Se kommentarer till rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ("Kontroll av företagskoncentrationer inom Europeiska unionen", Europeiska kommissionen, Bryssel-Luxemburg 1998, s. 54). Se även mål T-119/02, *Philips mot kommissionen* (ärende M.2621 *SEB/Moulinex*), REG 2003 s. II-1433, punkt 354.

medlemsstaten varit bättre lämpad att undersöka ärendet än kommissionen ⁽⁴⁾. På samma sätt har flera medlemsstater i ett antal ärenden ⁽⁵⁾, beslutat att göra ett gemensamt hänskjutande av ett ärende enligt artikel 22 i situationer där de ansåg att kommissionen var bättre lämpad att undersöka ärendet ⁽⁶⁾. För det tredje är det allt fler transaktioner som inte uppnår tröskelvärdena i artikel 1 i koncentrationsförordningen och därför behöver anmälas i flera medlemsstater, en tendens som förväntas öka i takt med ökningen av antalet medlemsstater i gemenskapen. Många av dessa transaktioner har en påverkan på konkurrensen som går utöver enskilda medlemsstaters territorier ⁽⁷⁾.

5. Tanken bakom de ändringar som har gjorts av systemet för hänskjutande i koncentrationsförordningen var att göra det lättare att omfördela ärendena mellan kommissionen och medlemsstaterna i enlighet med subsidiaritetsprincipen, så att den eller de myndigheter som har bättre förutsättningar för att undersöka en viss koncentration i princip skall handlägga ärendet. Samtidigt ville man behålla de centrala inslagen i det gemenskapssystem för koncentrationskontroll som infördes 1989, särskilt att koncentrationer med gränsöverskridande verkningar skall prövas vid en enda instans ("one-stop-shop") för att motverka att allt fler koncentrationer måste anmälas till flera olika myndigheter inom gemenskapen ⁽⁸⁾. Sådana flerfaldiga anmälningar medför ofta avsevärda kostnader för både konkurrensmyndigheter och företag.

6. Enligt det nuvarande systemet för ärendefördelning kan ett initiativ till hänskjutande även tas innan en formell anmälan till någon myndighet på medlemsstatsnivå har gjorts. Detta ger samgående företag möjlighet att i ett så tidigt skede som möjligt försäkra sig om vilken myndighet som kommer att vara behörig att pröva deras transaktion. Sådana hänskjutanden före anmälan har den fördelen att de minskar de extra kostnader, ofta i form av tidsfördröjningar, som är förenade med ett hänskjutande efter anmälan.

7. De ändringar av systemet för hänskjutande som gjordes genom förordning (EG) nr 139/2004 motiverades av en önskan att systemet skall fungera som en mekanism för att fastställa behörighet som är flexibel ⁽⁹⁾ men som samtidigt säkerställer ett effektivt skydd för konkurrensen och begränsar utrymmet för "forum shopping" i så stor utsträckning som möjligt. Särskilt med hänsyn till vikten av att det råder rättslig förutsebarhet bör det dock betonas att hänskjutanden fortfarande är ett undantag från den generella regeln att behörigheten avgörs av objektiva tröskelvärden för omsättning. Kommissionen och medlemsstaterna har dessutom fortfarande ett avsevärt utrymme för skönmässiga bedömningar när de beslutar om huruvida ett ärende som omfattas av deras "ursprungliga behörighet" skall hänskjutas eller inte eller huruvida de skall godta att pröva ett ärende som inte omfattas av deras "ursprungliga behörighet" enligt artikel 4.4 och 4.5, artikel 9.2 a eller artikel 22 ⁽¹⁰⁾. Den enda vägledning i detta avseende som ges i detta tillkännagivande rör frågan om vissa ärenden eller ärendetyper lämpar sig för ett hänskjutande.

⁽⁴⁾ Vissa koncentrationer med gemenskapsdimension påverkar konkurrensen på marknader inom en eller flera medlemsstater som är nationella eller snävare än nationella.

⁽⁵⁾ Se ärendena M.2698 *Promatech/Sulzer*, M.2738 *GE/Unison* och M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ I samma anda har medlemsstaternas konkurrensmyndigheter inom ramen för sammanslutningen av europeiska konkurrensmyndigheter utfärdat en rekommendation som skall ge vägledning om de principer som bör gälla för de nationella konkurrensmyndigheternas behandling av ärenden som kan komma i fråga för gemensamma hänskjutanden enligt artikel 22 i koncentrationsförordningen – *Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA network, of Article 22 of the EC Merger Regulation*.

⁽⁷⁾ Genom att artikel 1.3 infördes 1997 har vissa sådana fall kommit att omfattas av koncentrationsförordningen men det är också många som inte påverkas. Se punkt 21 och följande i kommissionens grönbok av den 11 december 2001, KOM(2001) 745 slutlig.

⁽⁸⁾ Se skäl 11, 12 och 14 i koncentrationsförordningen.

⁽⁹⁾ Se skäl 11 i koncentrationsförordningen.

⁽¹⁰⁾ Se emellertid fotnot 14 nedan. Det bör vidare påpekas att kommissionen, enligt artikel 4.5, inte skönmässigt kan bedöma huruvida den skall ta upp ett fall för vilket den inte var ursprungligen behörig.

II. HÄNSKJUTANDE AV ÄRENDEN

Vägledande principer

8. Det system för koncentrationskontroll som infördes genom koncentrationsförordningen, där mekanismen för hänskjutande av ärenden mellan kommissionen och medlemsstaterna ingår, överensstämmer med subsidiaritetsprincipen i EG-fördraget ⁽¹⁾. Vid beslut om att hänskjuta ärenden bör man således ta vederbörlig hänsyn till alla aspekter av den principen och särskilt vilken myndighet som har de bättre förutsättningarna för att genomföra utredningen, fördelarna med ett system som bygger på principen om prövning vid en enda instans och vikten av att det råder rättslig förutsebarhet i fråga om vilken myndighet som är behörig ⁽²⁾. Dessa faktorer har samband med varandra och hur stor vikt som fästs vid var och en beror på omständigheterna i det enskilda fallet. Framför allt bör kommissionen och medlemsstaterna när de överväger om de skall utnyttja sina möjligheter att begära eller godta ett hänskjutande beakta behovet av att säkerställa ett effektivt skydd för konkurrensen på alla marknader som påverkas av transaktionen ⁽³⁾.

Bättre lämpad myndighet

9. I princip bör behörigheten att handlägga en koncentration endast överföras till en annan konkurrensmyndighet om denna är bättre lämpad för att handlägga en koncentration. Lämpligheten bedöms på grundval av de särskilda omständigheterna i ärendet och vilka verktyg och vilken sakkunskap myndigheten har tillgång till. Särskild hänsyn bör fästas vid var koncentrationens eventuella påverkan på konkurrensen kommer att uppstå. Hänsyn kan även tas till vilka konsekvenser (i form av administrativt arbete) som ett eventuellt hänskjutande skulle ge ⁽⁴⁾.
10. Argumenten för att överföra behörigheten till en annan myndighet är normalt starkare när det förefaller som att en viss transaktion kan ha en betydande påverkan på konkurrensen och därmed bör prövas ingående.

Prövning vid en enda instans

11. Vid beslut om att hänskjuta ärenden bör man även beakta fördelarna med prövning vid en enda instans, som är en central princip bakom koncentrationsförordningen ⁽⁵⁾. Denna princip gynnar såväl konkurrensmyndigheterna som företagen. Det är normalt administrativt effektivare om en enda konkurrensmyndighet handlägger ett ärende genom att man undviker det dubbelarbete, den splittring och de risker för osammanhängande handläggning (i samband med utredningen, bedömningen och eventuella korrigerande åtgärder) som kan bli följden om flera myndigheter är inblandade. För företagens del, särskilt samgående företag, har det den ytterligare fördelen att det minskar de kostnader och den administrativa börda som skyldigheten att anmäla till flera olika myndigheter medför. Det minskar även risken för motstridiga beslut till följd av att samma transaktion bedöms av flera olika myndigheter enligt flera olika lagstiftningar.

⁽¹⁾ Se artikel 5 i EG-fördraget.

⁽²⁾ Se skäl 11 och 14 i koncentrationsförordningen.

⁽³⁾ Se artikel 9.8 i koncentrationsförordningen samt målet *Philips mot kommissionen* (punkt 343), där Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt anför att "även om kommissionen genom artikel 9.3 första stycket i förordning (EEG) nr 4064/89 tillerkänns ett omfattande skön när den beslutar huruvida en koncentration skall hänskjutas, kan den inte besluta att verkställa hänskjutandet om, vid tidpunkten för prövningen av den begäran om hänskjutande som ingivits av den berörda medlemsstaten, ett antal klara och samstämmiga indicier visar att nämnda hänskjutande inte kan åstadkomma att en effektiv konkurrens upprätthålls eller återupprättas på de berörda marknaderna." Se även förstainstansrättens dom av den 30 september 2003 i förenade målen T-346/02 och T-347/02, *Cableuropa SA m.fl. mot kommissionen*, ännu inte offentliggjord, (punkt 215). Omständigheter som är relevanta för kommissionens bedömning är bland annat att en medlemsstat i) förfogar över specifik lagstiftning om kontroll av företagskoncentrationer samt särskilda myndigheter som har till uppgift att säkerställa dess genomförande under överinseende av nationell domstol och ii) korrekt har identifierat vilka konkurrensproblem som uppstår till följd av koncentrationen på de relevanta marknaderna i den medlemsstaten (se punkterna 346–347 i målet *Philips mot kommissionen*, anført ovan).

⁽⁴⁾ Det kan bli aktuellt att bedöma den relativa kostnad, tidsfördröjning, rättsosäkerhet eller risk för motstridiga bedömningar som kan uppstå om undersökningen eller delar av den genomförs av flera myndigheter.

⁽⁵⁾ Se skäl 11 i koncentrationsförordningen.

12. Man bör därför om det är möjligt undvika att ärenden splittras upp genom hänskjutanden ⁽¹⁶⁾, om det inte står klart att det lämpligaste för att säkerställa ett effektivt skydd för konkurrensen på samtliga marknader som påverkas av transaktionen är att ett ärende bedöms av flera myndigheter. Även om partiella hänskjutanden är möjliga enligt artiklarna 4.4 och 9, bör det normala således vara att en och samma myndighet handlägger ett ärende i dess helhet (eller åtminstone alla delar av ärendet som har samband med varandra) ⁽¹⁷⁾.

Rättslig förutsebarhet

13. Vederbörlig hänsyn bör också tas till vikten av att det råder rättslig förutsebarhet kring vilken myndighet som är behörig att handlägga en viss koncentration, ur samtliga berörda personers synvinkel ⁽¹⁸⁾. Ärenden bör därför endast hänskjutas när det finns tvingande skäl att avvika från den "ursprungliga behörigheten" för det aktuella ärendet. Detta gäller särskilt hänskjutanden efter anmälan. Om ett hänskjutande har skett före anmälan gäller på liknande sätt att ett hänskjutande efter anmälan i samma ärende bör undvikas i största möjliga utsträckning ⁽¹⁹⁾.
14. Vikten av rättslig förutsebarhet bör också beaktas när det gäller de rättsliga kriterierna för hänskjutande, särskilt – med hänsyn till de snäva tidsfristerna – i skedet före anmälan. Därför bör hänskjutanden som görs före anmälan i princip begränsas till fall där det är relativt enkelt att redan från början fastställa omfattningen av den geografiska marknaden och/eller förekomsten av en eventuell inverkan på konkurrensen, så att beslut om sådana hänskjutanden kan fattas snabbt.

Hänskjutande av ärenden: rättsliga krav och andra omständigheter som skall beaktas

Hänskjutanden före anmälan

15. Systemet med hänskjutanden före anmälan sätts igång genom en motiverad skrivelse som ges in av parterna i koncentrationen. Parterna skall innan de framställer en sådan begäran kontrollera om de rättsliga kraven i koncentrationsförordningen i detta hänseende är uppfyllda och om ett hänskjutande före anmälan skulle överensstämma med de vägledande principer som det redogjorts för ovan.

Hänskjutande av ärenden från kommissionen till medlemsstater enligt artikel 4.4

Rättsliga krav

16. Två rättsliga krav måste vara uppfyllda för att kommissionen skall kunna hänskjuta ett ärende till en eller flera medlemsstater enligt artikel 4.4:
- Det måste finnas tecken på att koncentrationen påtagligt kan påverka konkurrensen på en eller flera marknader, och
 - den eller de aktuella marknaderna måste finnas inom en medlemsstat och uppvisa alla kännetecken på en avgränsad marknad.

⁽¹⁶⁾ Förstainstansrätten anförde i domen i mål *Philips mot kommissionen* i förbigående att den "splittring" som tillämpningen av artikel 9 kan leda till "inte [är] önskvärd med hänsyn till principen om 'en enda kontroll' som förordning nr 4064/89 baseras på". Rätten konstaterar vidare att "risken att [nationella] myndigheters beslut blir motstridigt eller till och med oförenligt med det beslut som antas av kommissionen [är] inbyggd i den mekanism för hänskjutande som infördes genom artikel 9" men klargör att detta enligt rättsens mening inte är önskvärt (se punkterna 350 och 380).

⁽¹⁷⁾ Detta ligger i linje med kommissionens beslut i ärendena M.2389 *Shell/DBA* och M.2533 *BP/E.ON* att till Tyskland hänskjuta bedömningen av samtliga efterföljande marknadsled för oljeprodukter. Kommissionen behöll själv bedömningen av de föregående marknadsleden. På samma sätt beslutade kommissionen i ärende M.2706 *P&O Princess/Carnival* att inte hänskjuta en del av ärendet till Förenade kungariket, eftersom man ville undvika att splittra upp ärendet (se kommissionens pressmeddelande av den 11 april 2002, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Se skäl 11 i koncentrationsförordningen.

⁽¹⁹⁾ Se skäl 14 i koncentrationsförordningen. Detta gäller förstas under förutsättning att parterna fullständigt och ärligt har redovisat alla relevanta sakförhållanden i sin begäran om hänskjutande före anmälan.

17. Vad gäller det *första kriteriet* krävs i princip att de parter som begär hänskjutande kan visa att transaktionen kan ha en potentiell påverkan på konkurrensen på en avgränsad marknad i en medlemsstat, som kan visa sig vara påtaglig och därmed kräva en närmare granskning. Sådana indikationer kan vara endast preliminära och de föregriper inte resultatet av prövningen. Det krävs inte att parterna visar att påverkan på konkurrensen sannolikt är negativ ⁽²⁰⁾ men de bör peka på faktorer som generellt talar för att transaktionen kommer att ha vissa effekter på konkurrensen ⁽²¹⁾.
18. Vad gäller det *andra kriteriet* krävs att parterna visar att en geografisk marknad där konkurrensen påverkas av transaktionen på nyss beskrivet sätt (punkt 17) är nationell eller snävare än nationell ⁽²²⁾.

Andra omständigheter som skall beaktas

19. För att i största möjliga mån kunna bedöma utfallet av en begäran om hänskjutande bör samgående parter som överväger en sådan begäran förutom att kontrollera att de rättsliga kraven är uppfyllda överväga om det är troligt att ett hänskjutande av ärendet kommer att anses lämpligt. De måste därvid granska tillämpningen av de vägledande principer som beskrivits ovan (punkterna 8 – 14) och särskilt göra en bedömning av om den eller de myndigheter som de vill att ärendet skall hänskjutas till är bäst lämpade att handlägga ärendet. När de gör detta bör de beakta både var det är troligt att transaktionen kommer att påverka konkurrensen och hur lämpad den nationella konkurrensmyndigheten skulle vara att granska affären.
20. De ärenden som lämpar sig bäst att hänskjutas till en medlemsstat är koncentrationer som har gemenskapsdimension och påverkar konkurrensen på marknader som är nationella eller snävare och vars effekter troligen kommer att begränsas till eller få det största ekonomiska genomslaget i den aktuella medlemsstaten ⁽²³⁾. Detta gäller särskilt fall då följderna skulle inträffa på en avgränsad marknad som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden. Om ärendet hänskjuts till en enda medlemsstat iaktas även principen om prövning vid en enda instans.
21. Det beror på omständigheterna i det enskilda ärendet om det är lämpligt att hänskjuta en koncentration som har gemenskapsdimension och som förutom att den potentiellt kan få en betydande påverkan på konkurrensen på en nationell marknad även kan ge betydande gränsöverskridande verkningar (t.ex. för att koncentrationens effekter på en geografisk marknad kan ha avsevärda återverkningar på geografiska marknader i andra medlemsstater eller för att den kan ge upphov till

⁽²⁰⁾ Se skäl 16 där det anges att "de berörda företagen bör [...] inte behöva visa att koncentrationens verkningar kan skada konkurrensen".

⁽²¹⁾ En förekomst av "berörda marknader" i den mening som avses i RS-formuläret anses normalt tillräcklig för att kraven i artikel 4.4 skall vara uppfyllda. Parterna kan emellertid peka på vilka faktorer som helst som kan ha betydelse för analysen av ärendet (överlappning på marknaden, vertikal integrering etc.).

⁽²²⁾ För detta ändamål bör de begärande parterna beakta faktorer som normalt talar för att det är fråga om en marknad som är nationell eller snävare än nationell, främst produktkännetecken (t.ex. att produkten har ett lågt värde men stora transportkostnader), särskilda kännetecken hos efterfrågan (t.ex. att slutkonsumenter köper i närheten av sitt verksamhetscentrum) och utbudet, betydande variationer i priser och marknadsandelar mellan länderna, landspecifika konsumentvanor samt olika tillsyns-, skatte- eller andra lagregler. Ytterligare vägledning finns i kommissionens tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i gemenskapens konkurrenslagstiftning (EGT C 372, 9.12.1997, s. 5).

⁽²³⁾ Se till exempel kommissionens hänskjutande av vissa avgränsade marknader för oljelagring till de franska myndigheterna för bedömning i ärendena M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina* samt ärendena M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, M.1030 *Lafarge/Redland*, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead* och M.2845 *Sogecable/Canal Satelite Digital/Vias Digital*.

utestängningseffekter och således fragmentering av den gemensamma marknaden ⁽²⁴⁾). Eftersom både kommissionen och medlemsstater kan vara lika lämpade eller ha lika god kapacitet att handlägga sådana ärenden, bör det även i fortsättning finnas ett betydande bedömningsutrymme när det gäller att besluta om sådana ärenden skall hänskjutas eller inte.

22. Om koncentrationer, som har gemenskapsdimension och potentiellt kan påverka konkurrensen på flera marknader som är nationella eller snävare än nationella i fler än en medlemsstat, kan vara lämpliga att hänskjuta till medlemsstater beror på de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, t.ex. hur många marknader som sannolikt kommer att påverkas, utsikterna att eventuella konkurrensproblem kan lösas genom korrigerande åtgärder som är proportionella och inte motstridiga samt hur mycket utredningsarbete ärendet kan komma att kräva. Om ett ärende kan ge upphov till konkurrensproblem i flera medlemsstater och kräva samordnade undersökningar och korrigerande åtgärder, kan det tala för att kommissionen behåller behörigheten över hela ärendet ⁽²⁵⁾. Å andra sidan gäller att om ett ärende ger upphov till konkurrensproblem som även om de berör nationella marknader i fler än en medlemsstat inte verkar kräva några samordnade undersökningar eller korrigerande åtgärder kan det vara lämpligt med ett hänskjutande. I ett litet antal fall ⁽²⁶⁾ har kommissionen även ansett det vara lämpligt att hänskjuta en koncentration till mer än en medlemsstat, eftersom de konkurrensvillkor som gällde på de berörda marknaderna i de aktuella medlemsstaterna skiljde sig åt betydligt. När handläggningen av ett ärende splittras på detta sätt kan de samgående parterna inte dra nytta av principen om prövning vid en enda instans, men detta är inte av lika stor vikt i skedet före anmälan eftersom hänskjutandet i så fall kommit till stånd efter en frivillig begäran från de samgående parterna.
23. I så stor utsträckning som möjligt bör man även beakta om den nationella konkurrensmyndighet som ärendet är tänkt att hänskjutas till har särskild sakkunskap om lokala marknader ⁽²⁷⁾ eller håller på att undersöka en annan transaktion i den berörda sektorn, eller står i begrepp att inleda en sådan undersökning ⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Se ärende M.580 *ABB/Daimler Benz*. Kommissionen godtog inte Tysklands begäran om hänskjutande av ett ärende enligt artikel 9. Det rörde sig om en transaktion som skulle skapa världens största leverantör av järnvägsutrustning. Trots att konkurrensproblemen var begränsade till tyska marknader skulle transaktionen ge betydande återverkningar över hela Europa. Se även ärende M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*. Trots en begäran från Spanien om att ärendet skulle hänskjutas enligt artikel 9 gick kommissionen vidare med utredningen av ärendet och fattade ett beslut enligt artikel 8.2.

⁽²⁵⁾ Se till exempel ärende M.1383 *Exxon/Mobil*, där kommissionen avslög Förenade kungarikets begäran att få handlägga den del av koncentrationen som rörde marknaden för försäljning av motorbränsle i detaljistledet i nordvästra Skottland. Skälen för avslaget var att det i ärendet krävdes ett enda sammanhängande paket med åtaganden som kunde lösa alla problem i den berörda sektorn. Se även ärende M.2706 *P&O Princess/Carnival*, där kommissionen inte godtog en begäran om partiellt hänskjutande trots att Förenade kungariket höll på att undersöka ett konkurrerande bud av Royal Caribbean. Skälet för detta var att kommissionen ville undvika att ärendet splittrades upp och säkra en sammanhängande utredning av de många nationella marknader som påverkades av transaktionen.

⁽²⁶⁾ Se M. 2898 *Le Roy Merlin/Brico* M. 1030, *Redland/Lafarge* och M. 1684 *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ I ärende M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* hänsköt kommissionen ett ärende till Tyskland, eftersom de tyska myndigheterna var bättre ägnade att undersöka de lokala villkoren vid 85 000 försäljningsställen i Tyskland. I ärende M.1060 *Vendex/KBB* gjordes ett hänskjutande till de nederländska myndigheterna, eftersom de hade bättre förutsättningar att bedöma lokala konsumentpreferenser och -vanor. Se även ärendena M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, M.2621 *SEB/Moulinex* (där konsumentpreferenser och affärs- och marknadsföringsmetoder var specifika för den franska marknaden), M.2639 *Compass/Restorana/Rail Gourmet/Gourmet* och M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ I ärende M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* hänsköt kommissionen till exempel ett ärende på den grunden att det fanns ett annat bud på Lloyds, som inte föll under tröskelvärdena i koncentrationsförordningen men som höll på att granskas av de brittiska myndigheterna. Tack vare hänskjutandet kunde båda buden granskas av samma myndighet. I ärende M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* hänsköts två transaktioner till Tyskland. De skulle nämligen tillsammans med en tredje transaktion som hade anmälts i Tyskland ge upphov till konkurrensproblem. Genom hänskjutandet kunde de tre transaktionerna hanteras på samma sätt. I ärende M.2044 *Interbrew/Bass* hänsköt kommissionen saken till de brittiska myndigheterna eftersom de redan höll på att bedöma Interbrews förvärv av ett annat bryggeri, *Whitbread*, och eftersom de nyligen hade genomfört andra undersökningar på samma marknader. Se även ärendena M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsäliitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG* och M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* samt *Electrabels* sex andra förvärv av lokala distributörer. I ärende M.2706 *P&O Princess/Carnival* godtog emellertid kommissionen inte en begäran om partiellt hänskjutande trots att de brittiska myndigheterna redan höll på att undersöka ett konkurrerande bud som lagts av Royal Caribbean. Kommissionen hade påvisat preliminära konkurrensproblem på andra nationella marknader som påverkades av koncentrationen och ville därför undvika en uppdelning av ärendet (se pressmeddelande från kommissionen av den 11 april 2002, IP/02/552).

Hänskjutande av ärenden från medlemsstater till kommissionen enligt artikel 4.5*Rättsliga krav*

24. Enligt artikel 4.5 finns det bara två rättsliga krav som måste vara uppfyllda för att parterna i transaktionen skall kunna begära att ett ärende hänskjuts till kommissionen, nämligen att transaktionen måste vara en koncentration enligt definitionen i artikel 3 i koncentrationsförordningen och att koncentrationen får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen om kontroll av företagskoncentrationer i minst tre medlemsstater (se även punkt 65 och följande samt punkt 70 och följande).

Andra omständigheter som skall beaktas

25. För att i största möjliga mån kunna bedöma utfallet av en begäran om hänskjutande bör samgående parter som överväger en sådan begäran förutom att kontrollera att de rättsliga kraven är uppfyllda överväga om det är troligt att ett hänskjutande av ärendet kommer att anses lämpligt. De måste därvid granska tillämpningen av de vägledande principer som beskrivits ovan och särskilt göra en bedömning av om kommissionen är den myndighet som har de bättre förutsättningarna för att handlägga ärendet.
26. I detta hänseende klargörs det i skäl 16 i koncentrationsförordningen att en begäran om hänskjutande till kommissionen som görs före anmälan är särskilt relevant när koncentrationen påverkar konkurrensen även utanför en medlemsstats territorium. Särskild hänsyn bör därför tas till var det är troligt att transaktionen kommer att påverka konkurrensen och hur lämpligt det är att kommissionen granskar transaktionen.
27. Det bör särskilt bedömas om ärendet verkligen är gränsöverskridande till sin natur, med hänsyn till faktorer som dess troliga effekter på konkurrensen och vilka undersöknings- och rättstillämpningsbefogenheter som kommer att behövas för att motverka dessa effekter. Man bör därför särskilt uppmärksamma frågan om ärendet kan ge potentiella effekter på konkurrensen på en eller flera marknader som påverkas av koncentrationen. I vilket fall som helst kan tecken på eventuella effekter på konkurrensen vara endast preliminära ⁽²⁹⁾ och föregriper inte resultatet av undersökningen. Det krävs inte heller att parterna visar att påverkan på konkurrensen sannolikt är negativ.
28. De ärenden som lämpar sig bäst för ett hänskjutande till kommissionen är ärenden där den eller de marknader där konkurrensen kan komma att påverkas är vidare än nationella ⁽³⁰⁾ eller där vissa av de marknader som potentiellt påverkas är vidare än nationella och de huvudsakliga ekonomiska verkningarna av koncentrationen har anknytning till dessa marknader. Eftersom konkurrensdynamiken i sådana ärenden sträcker sig över territorier som går utöver nationsgränserna och de därmed kan kräva utredningsinsatser i flera olika länder och att den handläggande myndigheten har lämpliga utredningsbefogenheter, är det troligt att kommissionen har de bästa förutsättningarna att genomföra undersökningen.

⁽²⁹⁾ Förekomsten av "berörda marknader" i den mening som avses i RS-formuläret anses normalt tillräcklig. Parterna kan emellertid peka på vilka faktorer som helst som kan ha betydelse för analysen av ärendet (överlappning på marknaden, vertikal integrering etc.).

⁽³⁰⁾ Se ärende M.2738 *GE/Unison*, där sju medlemsstater gemensamt begärde hänskjutande till kommissionen av en transaktion som påverkade världsomspännande marknader och ärende M.2698 *Promatech/Sulzer*, där sju medlemsstater gemensamt begärde hänskjutande till kommissionen av en transaktion som påverkade en västeuropeisk marknad. Se även en skrift som givits ut av de europeiska konkurrensmyndigheterna "Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA network of Article 22 of the EC Merger Regulation", punkt 11.

29. Kommissionen kan vara bättre ägnad att handlägga (i fråga om utredning, bedömning och eventuella korrigerande åtgärder) ärenden som ger upphov till potentiella konkurrensproblem på flera marknader som är nationella eller snävare än nationella och som ligger i flera olika medlemsstater⁽³¹⁾. Kommissionen bör vara bäst lämpad att genomföra undersökningen i sådana ärenden eftersom den kan se till att granskningen i de olika länderna blir enhetlig och effektiv, kan utöva de utredningsbefogenheter som situationen kräver och kan lösa eventuella konkurrensproblem genom enhetliga korrigerande åtgärder.
30. I likhet med vad som sägs ovan avseende artikel 4.4 gäller att det är beroende av de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall om det är lämpligt att hänskjuta koncentrationer som, trots att deras potentiella påtagliga påverkan på konkurrensen gäller en nationsomfattande marknad, ändå kan ge väsentliga gränsöverskridande effekter. Eftersom såväl kommissionen som medlemsstaterna kan ha lika goda förutsättningar att behandla sådana ärenden, bör det även i fortsättningen finnas ett avsevärt bedömningsutrymme när det gäller att besluta om sådana ärenden skall hänskjutas eller inte.
31. I största möjliga utsträckning bör man också beakta om kommissionen är särskilt väl ägnad att göra en korrekt prövning av ärendet. Därvid beaktas särskilt omständigheter som särskild sakkunskap eller tidigare erfarenheter från den berörda sektorn. Ju mer en koncentration sannolikt påverkar konkurrensen inom ett område som går utöver en medlemsstat, desto troligare är det att kommissionen har bättre förutsättningar att genomföra undersökningen, särskilt i fråga om att inhämta faktauppgifter och utöva utredningsbefogenheter.
32. Koncentrationens parter skulle slutligen kunna göra gällande att det finns starka skäl att kommissionen handlägger ett ärende (trots att det inte förefaller ha effekter på konkurrensen), till exempel med hänsyn till de kostnader och den tidsfördröjning det medför att anmäla koncentrationen i flera medlemsstater⁽³²⁾.

Hänskjutanden efter anmälan

Hänskjutanden från kommissionen till medlemsstater enligt artikel 9

33. En medlemsstat som vill begära att ett ärende hänskjuts till den efter anmälan till kommissionen har enligt artikel 9 två valmöjligheter. De finns i artikel 9.2 a respektive 9.2 b.

Artikel 9.2 a

Rättsliga krav

34. För att ett hänskjutande till en eller flera medlemsstater enligt artikel 9.2 a skall kunna ske måste följande rättsliga krav vara uppfyllda:
- Koncentrationen måste *hota att påtagligt påverka konkurrensen på en marknad*, och
 - marknaden i fråga måste *ligga inom den begärande medlemsstaten och uppvisa alla kännetecken på en avgränsad marknad*.
35. Vad gäller det *första kriteriet* krävs att den medlemsstat som begär att ärendet skall hänskjutas på grundval av en preliminär analys kan visa att det finns en verklig risk för att transaktionen kan påverka konkurrensen negativt och därmed måste granskas närmare. Sådana preliminära indikationer kan ha formen av *prima facie*-bevis för en eventuell påtaglig påverkan på konkurrensen. Sådana bevis föregriper dock inte resultatet av den fullständiga undersökningen.

⁽³¹⁾ Detta kan till exempel vara fallet vid transaktioner där de berörda marknaderna är nationella (eller till och med snävare än nationella ur konkurrensrättslig synvinkel) men trots det kännetecknas av Europaomfattande eller världsomfattande varumärken, av gemensamma Europaomfattande eller världsomfattande immateriella rättigheter eller av centraliserad tillverkning eller distribution – åtminstone i den mån sådan centraliserad tillverkning eller distribution sannolikt kommer att påverka eventuella korrigerande åtgärder.

⁽³²⁾ Se skäl 12 och 16 i koncentrationsförordningen.

36. Vad gäller det *andra kriteriet* måste medlemsstaten visa att den eller de geografiska marknader som påverkas av transaktionen på nyss angivet sätt (punkt 35) är nationella eller snävare än nationella ⁽³³⁾.

Andra omständigheter som skall beaktas

37. Förutom kontrollen av om de rättsliga kraven är uppfyllda bör även andra omständigheter beaktas vid bedömningen av om det kan anses lämpligt att hänskjuta ett ärende. Det innebär att kommissionen granskar begäran mot bakgrund av de vägledande principer som beskrivits ovan och, särskilt, gör en bedömning av om den eller de myndigheter som begär att ärendet skall hänskjutas är bäst lämpade att handlägga ärendet. Därvid bör den beakta både var det är troligt att transaktionen kommer att påverka konkurrensen och hur lämpad den nationella konkurrensmyndigheten skulle vara att granska affären (se punkterna 19–23 ovan).

Artikel 9.2 b

Rättsliga krav

38. För att ett hänskjutande till en eller flera medlemsstater enligt artikel 9.2 b skall kunna ske måste följande rättsliga krav vara uppfyllda:
- Koncentrationen måste *påverka konkurrensen på en marknad*, och
 - marknaden i fråga måste *ligga inom den begärande medlemsstaten och uppvisa alla kännetecken på en avgränsad marknad och inte utgöra en väsentlig del av den gemensamma marknaden*.
39. Vad gäller det *första kriteriet* krävs att en medlemsstat som begär att ärendet skall hänskjutas på grundval av en preliminär analys kan visa att koncentrationen kan påverka konkurrensen på en marknad. Sådana preliminära indikationer kan ha formen av *prima facie*-bevis för en eventuell påtaglig påverkan på konkurrensen. Sådana bevis föregriper dock inte resultatet av den fullständiga undersökningen.
40. Vad gäller det *andra kriteriet* skall en medlemsstat som begär att ett ärende skall hänskjutas visa att den marknad där konkurrensen påverkas av transaktionen på ovan angivet sätt (punkt 38) utgör en avgränsad marknad inom en medlemsstat och dessutom att marknaden i fråga inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden. På grundval av besluts- och rättspraxis ⁽³⁴⁾ i denna fråga förefaller det som att sådana situationer generellt är begränsade till marknader med snäv geografisk räckvidd inom en medlemsstat.

⁽³³⁾ Se kommissionens tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i gemenskapens konkurrenslagstiftning (EGT C 372, 9.12.1997, s. 5).

⁽³⁴⁾ Se hänskjutanden som kommissionen beviljat enligt artikel 9.2 b i ärende: M.2446 *Govia/Connex South Central*, där transaktionen påverkade konkurrensen på specifika järnvägslinjer i London/Gatwick-området i Förenade kungariket, M.2730 *Connex/DNVBVG*, där transaktionen påverkade konkurrensen om lokala kollektivtrafiktjänster i Riesa-området (Sachsen, Tyskland), M.3130 *Arla Foods/Express Diaries*, där transaktionen påverkade konkurrensen på marknaden för leveranser av mjölk på flaska till mjölkutkörare i regionerna London, Yorkshire och Lancashire i Förenade kungariket. För definitionen av vad som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden kan viss vägledning också finnas i rättspraxis rörande tillämpningen av artikel 82 i EG-fördraget. I det sammanhanget har EG-domstolen utvecklat en ganska bred definition av vad som kan utgöra en väsentlig del av den gemensamma marknaden, bland annat med hänvisning till empiriska bevis. Det finns i rättspraxis till exempel indikationer som främst bygger på praktiska kriterier, såsom "strukturen och volymen av produktionen och konsumtionen av den nämnda varan [...], liksom försäljarnas och köparnas vanor och ekonomiska möjligheter", se domstolens dom i mål 40/73, "*Suiker Unie*" UA m.fl. mot kommissionen, REG 1975, 1663 [svensk översättning saknas]. Se även domstolens dom i mål C-179/90, *Porto di Genova*, REG 1991, s. 5889, svensk specialutgåva XI, s. I-507, där Genuas hamn ansågs utgöra en väsentlig del av den gemensamma marknaden. Domstolen har också angett att en rad separata marknader tillsammans kan anses utgöra en väsentlig del av den gemensamma marknaden. Se till exempel domen i mål C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle*, REG 1994, s. I-5077, svensk specialutgåva XVI, s. I-207, punkt 17, där domstolen anför följande: "Den nationella lagstiftningen har i föreliggande fall, genom att kräva tillstånd för drift av inseminationsstationer och genom att ange att varje station skall ha exklusiv rätt att verka inom ett visst område, beviljat dessa stationer exklusiva rättigheter. Genom att till förmån för dessa företag på detta sätt inrätta sidoordnade begränsade territoriella monopol, som tillsammans täcker hela territoriet i en medlemsstat, skapar dessa nationella bestämmelser en dominerande ställning inom en väsentlig del av den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 86 i fördraget".

41. Om dessa villkor är uppfyllda är kommissionen skyldig att hänskjuta ärendet.

Hänskjutanden från medlemsstater till kommissionen enligt artikel 22

Rättsliga krav

42. För att en eller flera medlemsstater skall kunna hänskjuta ett ärende till kommissionen enligt artikel 22 måste två rättsliga krav vara uppfyllda:
- i) Koncentrationen måste *påverka handeln mellan medlemsstater*, och
 - ii) den måste *hota att påtagligt påverka konkurrensen inom den medlemsstats eller de medlemsstaters territorium som framställer begäran*.
43. En koncentration uppfyller det första kriteriet om den kan ha en märkbar inverkan på handelsmönstret mellan medlemsstater ⁽³⁵⁾.
44. Vad gäller det *andra kriteriet* krävs, liksom enligt artikel 9.2 a, att den eller de medlemsstater som begär att ärendet skall hänskjutas på grundval av en preliminär analys kan visa att det finns en verklig risk för att transaktionen kan påverka konkurrensen negativt och därmed måste granskas närmare. Sådana preliminära indikationer kan ha formen av *prima facie*-bevis för en eventuell påtaglig påverkan på konkurrensen, vilka dock inte föregriper resultatet av den fullständiga undersökningen.

Andra omständigheter som skall beaktas

45. Eftersom det kan förorsaka de samgående parterna extra kostnader och tidsfördröjningar att hänskjuta ärenden till kommissionen efter anmälan bör normalt endast de ärenden hänskjutas som förefaller innebära en verklig risk för påverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstater och där det framgår att ärendena bäst behandlas på gemenskapsnivå ⁽³⁶⁾. Följande kategorier av ärenden lämpar sig normalt bäst för ett hänskjutande till kommissionen enligt artikel 22:
- Ärenden som ger upphov till allvarliga konkurrensproblem på en eller flera marknader som är vidare än nationella eller där vissa av de marknader som potentiellt påverkas är vidare än nationella och de huvudsakliga ekonomiska verkningarna av koncentrationen har anknytning till dessa marknader.
 - Ärenden som ger upphov till allvarliga konkurrensproblem på en rad nationella eller snävare än nationella marknader som ligger i flera olika medlemsstater, där omständigheterna är sådana att det är önskvärt att ärendet behandlas på ett enhetligt sätt (främst i fråga om eventuella korrigerande åtgärder, men i lämpliga fall även i fråga om själva utredningen) och de huvudsakliga ekonomiska verkningarna av koncentrationen har anknytning till dessa marknader.

III. HUR SYSTEMET FÖR HÄNSKJUTANDE FUNGERAR

A. ÖVERSIKT AV SYSTEMET

46. De rättsliga reglerna för systemet för hänskjutande finns i koncentrationsförordningen. I artikel 4.4 och 4.5 samt artiklarna 9 och 22 i förordningen redogörs för de olika steg som måste gås igenom innan ett ärende kan hänskjutas från kommissionen till medlemsstater och tvärtom.

⁽³⁵⁾ Se även, i analogi, kommissionens tillkännagivande: Riktlinjer om begreppet påverkan på handeln i artiklarna 81 och 82 i fördraget, EUT C 101, 27.4.2004, s. 81.

⁽³⁶⁾ Se gemensamt hänskjutande från sju medlemsstater till kommissionen av en transaktion som påverkade världsmarknader i ärende M.2738 *GE/Unison* och gemensamt hänskjutande av sju medlemsstater till kommissionen av en transaktion som påverkade en västeuropeisk marknad i ärende M.2698 *Promatech/Sulzer*. Se även *Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA network, of Article 22 of the EC Merger Regulation*, en skrift som getts ut av de europeiska konkurrensmyndigheterna, punkt 11.

47. Var och en av de fyra bestämmelserna innehåller en mekanism för hänskjutande av en viss kategori koncentrationer. Följande indelning kan göras:
- a) Hänskjutanden före anmälan:
 - i) Från kommissionen till medlemsstater (artikel 4.4)
 - ii) Från medlemsstater till kommissionen (artikel 4.5)
 - b) Hänskjutanden efter anmälan:
 - i) Från kommissionen till medlemsstater (artikel 9)
 - ii) Från medlemsstater till kommissionen (artikel 22)
48. I de flödesscheman som finns i bilaga I till detta tillkännagivande beskrivs grafiskt de olika steg i förfarandet som skall följas enligt de mekanismer för hänskjutande som föreskrivs i artikel 4.4 och 4.5 samt artiklarna 9 och 22.

Hänskjutanden före anmälan

49. Endast de berörda företagen ⁽³⁷⁾ kan begära ett hänskjutande före anmälan. Det är upp till de berörda företagen att kontrollera huruvida koncentrationen uppfyller kriterierna i artikel 4.4 (dvs. att koncentrationen har gemenskapsdimension men kan påverka konkurrensen på en avgränsad marknad inom en medlemsstat påtagligt) eller artikel 4.5 (att koncentrationen inte har gemenskapsdimension men får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre medlemsstater). De berörda företagen kan i så fall besluta att begära att ärendet hänskjuts till eller från kommissionen genom att göra en motiverad begäran därom i RS-formuläret. Kommissionen översänder utan dröjsmål begäran till samtliga medlemsstater. Återstoden av förfarandet skiljer sig åt mellan artikel 4.4 och artikel 4.5.

— Enligt artikel 4.4 kan den eller de berörda medlemsstaterna ⁽³⁸⁾ inom 15 arbetsdagar från mottagandet av skrivelsen ange om de(n) samtycker till eller invänder mot begäran om hänskjutande av ärendet. Om en medlemsstat inte hör av sig tolkas detta som att den har lämnat sitt samtycke ⁽³⁹⁾. Om den eller de berörda medlemsstaterna samtycker till hänskjutandet har kommissionen en ytterligare period på ca tio arbetsdagar (25 arbetsdagar från det att kommissionen mottog RS-formuläret) på sig att besluta om den skall hänskjuta ärendet eller inte. Om kommissionen inte fattar ett beslut inom den angivna tiden skall den anses ha fattat ett beslut om att hänskjuta ärendet. Om kommissionen beslutar att hänskjuta ärendet skall det (eller delar av det) hänskjutas till en eller flera medlemsstater i enlighet med företagets begäran. Den berörda medlemsstaten skall tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på den del av ärendet som hänskjutits ⁽⁴⁰⁾. Artiklarna 9.6–9.9 gäller.

⁽³⁷⁾ Begreppet "berörda företag" innefattar sådana "personer" som avses i artikel 3.1 b.

⁽³⁸⁾ Med den eller de berörda medlemsstaterna avses de medlemsstater som företagen i RS-formuläret angett att ärendet skall hänskjutas till om begäran beviljas.

⁽³⁹⁾ Denna mekanism är ett centralt inslag i alla förfarandena för hänskjutande i koncentrationsförordningen. Den kan kallas "positiv tystnad" eller "icke-invändning", dvs. att om kommissionen eller en medlemsstat inte fattar ett beslut skall detta anses som att de har fattat ett positivt beslut. Denna mekanism fanns redan med i förordning (EEG) nr 4064/89, artikel 9.5, och den finns nu i koncentrationsförordningen, artikel 4.4 andra och fjärde styckena, artikel 4.5 fjärde stycket, artikel 9.5 och artikel 22.3 första stycket sista meningen. Mekanismen för positiv tystnad är dock inte tillämplig vid beslut som medlemsstaterna fattar om att ansluta sig till en gemensam begäran enligt artikel 22.2.

⁽⁴⁰⁾ Samgående parter kan begära såväl partiella som fullständiga hänskjutanden med stöd av artikel 4.4. Kommissionen och de berörda medlemsstaterna måste antingen samtycka till eller invända mot begäran som helhet och kan inte t.ex. hänskjuta endast en del av ett ärende om begäran avser hänskjutande av hela ärendet. Vid ett partiellt hänskjutande kommer den berörda medlemsstaten att tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på den del av ärendet som hänskjutits. För återstoden av ärendet kommer koncentrationsförordningen att vara tillämplig på vanligt sätt, dvs. de berörda företagen kommer att behöva anmäla den del av ärendet som inte har hänskjutits med hjälp av CO-formuläret, i enlighet med artikel 4.1 i koncentrationsförordningen. Om däremot hela ärendet hänskjuts till en medlemsstat anges särskilt i artikel 4.4 sista stycket att någon anmälan till kommissionen inte behöver göras. Kommissionen kommer alltså inte att pröva ärendet. Den berörda medlemsstaten kommer att tillämpa sin nationella lagstiftning på hela ärendet och ingen annan medlemsstat kan tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på den aktuella koncentrationen.

- Enligt artikel 4.5 får de berörda medlemsstaterna ⁽⁴¹⁾ inom 15 arbetsdagar från mottagandet av skrivelsen ange om de samtycker till eller invänder mot begäran om hänskjutande av ärendet. När denna tidsfrist har löpt ut kontrollerar kommissionen om någon av de medlemsstater som är behöriga att undersöka koncentrationen enligt sin nationella konkurrenslagstiftning har gjort invändningar. Om ingen sådan medlemsstat har gjort en invändning skall koncentrationen anses ha en gemenskapsdimension och den hänskjuts således till kommissionen som får exklusiv behörighet över den. Parterna måste då anmäla koncentrationen till kommissionen med hjälp av CO-formuläret. Om däremot en eller flera av de behöriga medlemsstaterna har gjort en invändning underrättar kommissionen utan dröjsmål alla medlemsstater och de berörda företagen om denna invändning och förfarandet för hänskjutande upphör. Parterna måste därefter följa eventuella tillämpliga nationella anmälningsregler.

Hänskjutanden efter anmälan

50. Enligt artikel 9.2 och artikel 22.1 sätts förfarandet för hänskjutande efter anmälan igång av medlemsstaterna, antingen på eget initiativ eller på uppmaning av kommissionen enligt artikel 9.2 eller artikel 22.5. Förfarandena skiljer sig åt beroende på om det är fråga om ett hänskjutande till eller från kommissionen.

- Enligt artikel 9 får en medlemsstat begära att kommissionen till den hänskjuter en koncentration (eller en del av en koncentration) med gemenskapsdimension som har anmälts till kommissionen och som hotar att påtagligt påverka konkurrensen på en avgränsad marknad inom den medlemsstaten (artikel 9.2 a) eller som påverkar konkurrensen på en sådan avgränsad marknad som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden (artikel 9.2 b). En sådan begäran måste göras inom 15 arbetsdagar från det att medlemsstaten mottog en kopia av CO-formuläret. Kommissionen måste först kontrollera om dessa lagstadgade kriterier är uppfyllda. Den kan därefter besluta att hänskjuta ärendet eller delar av det med utövande av sitt utrymme för skönsmässiga bedömningar. När det gäller en begäran om hänskjutande enligt artikel 9.2 b måste kommissionen (dvs. har inte något utrymme för skönsmässig bedömning) hänskjuta ärendet om de lagstadgade kriterierna är uppfyllda. Beslutet måste fattas inom 35 arbetsdagar från anmälan eller, om kommissionen har inlett ett förfarande, inom 65 arbetsdagar från anmälan ⁽⁴²⁾. Om ett ärende hänskjuts skall den berörda medlemsstaten tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning, dock med förbehåll för artikel 9.6 och 9.8.

- Enligt artikel 22 kan en medlemsstat begära att kommissionen granskar en koncentration som inte har gemenskapsdimension men som påverkar handeln mellan medlemsstater och hotar att påtagligt påverka konkurrensen inom den medlemsstatens territorium. Begäran måste framställas inom 15 arbetsdagar från den dag då koncentrationen anmäldes i medlemsstaten eller, om någon anmälan inte krävs, på annat sätt "kom till den berörda medlemsstatens kännedom" ⁽⁴³⁾. Kommissionen översänder begäran till samtliga medlemsstater. Varje annan medlemsstat kan ansluta sig till begäran ⁽⁴⁴⁾ inom 15 arbetsdagar räknat från den dag då den mottog en kopia av den ursprungliga begäran. Alla nationella tidsfrister i samband med koncentrationen avbryts tillfälligt fram till

⁽⁴¹⁾ Dvs. de medlemsstater som skulle vara behöriga att pröva ärendet enligt sin nationella konkurrenslagstiftning om något hänskjutande inte sker. För begreppet "behörig att pröva ärendet", se avsnitt B.5 nedan.

⁽⁴²⁾ I fråga om ärenden där kommissionen inom 65 dagar gör förberedelser i syfte att vidta nödvändiga åtgärder, se artikel 9.4 b och 9.5.

⁽⁴³⁾ Begreppet "kom till medlemsstatens kännedom" i artikel 22 bör i detta sammanhang tolkas så att det innebär att de uppgifter som lämnats är tillräckliga för att göra en preliminär bedömning om huruvida kriterierna för att framställa en begäran om hänskjutande enligt artikel 22 är uppfyllda.

⁽⁴⁴⁾ Det bör noteras att enligt artikel 22 kan en medlemsstat besluta att ansluta sig till den ursprungliga begäran även om koncentrationen ännu inte har anmälts i den medlemsstaten. Det kan dock vara så att en medlemsstat inte kan göra detta om den inte ännu inte har fått tillräcklig information från de samgående parterna vid den tidpunkt den underrättas av kommissionen om att en begäran om hänskjutande har framställts av en annan medlemsstat. Medlemsstaterna kan visserligen kontakta de samgående parterna för att kontrollera om de är behöriga att pröva en viss transaktion, men de anmälade parterna uppmantras ändå starkt att om möjligt ge in sina anmälningar till alla behöriga medlemsstater samtidigt.

dess att det har fastställts var ärendet skall granskas. En medlemsstat kan dock se till att dess nationella tidsfrister på nytt börjar löpa innan utgången av tidsfristen på 15 arbetsdagar genom att meddela kommissionen och de samgående parterna att den inte önskar ansluta sig till begäran. Senast tio arbetsdagar efter denna period på 15 arbetsdagar måste kommissionen besluta om den skall gå med på att ta över ärendet från den eller de medlemsstater som framställt begäran eller inte. Om kommissionen går med på att ta över behörigheten avslutas de nationella förfarandena i den eller de medlemsstater som har begärt hänskjutandet och kommissionen prövar ärendet enligt artikel 22.4 i koncentrationsförordningen på den eller de begärande staternas vägnar ⁽⁴⁵⁾. Stater som inte har begärt hänskjutande kan fortsätta att tillämpa sin nationella lagstiftning.

51. Följande avsnitt i detta tillkännagivande beskriver ett antal inslag i systemet närmare, i syfte att ge ytterligare vägledning till företag som överväger att framställa en begäran om hänskjutande i skedet före anmälan eller som är parter i transaktioner som skulle kunna komma i fråga för ett hänskjutande efter anmälan.

B. NÄRMARE BESKRIVNING AV MEKANISMEN FÖR HÄNSKJUTANDE

52. Detta avsnitt ger vägledning om vissa aspekter av systemet för hänskjutande i artikel 4.4 och 4.5 samt artiklarna 9 och 22 i koncentrationsförordningen.

1. Nätverket av konkurrensmyndigheter

53. Enligt artikel 19.2 i koncentrationsförordningen åligger det kommissionen att vidta de åtgärder som anges i förordningen i nära och ständig samverkan med medlemsstaternas behöriga myndigheter (de nationella konkurrensmyndigheterna). Samarbete och dialog mellan kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna, liksom mellan de sistnämnda, är särskilt viktigt i fråga om koncentrationer som är föremål för koncentrationsförordningens system för hänskjutande.
54. Enligt skäl 14 i koncentrationsförordningen bör kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter tillsammans utgöra ett nätverk av offentliga myndigheter, som utövar sin respektive behörighet i nära samarbete och använder sig av effektiva förfaranden för informationsutbyte och samråd, för att säkerställa att ett ärende handläggs vid den myndighet som är bäst lämpad för det, mot bakgrund av subsidiaritetsprincipen och för att i största möjliga utsträckning undvika flerfaldiga anmälningar av en och samma koncentration.
55. Nätverket bör säkerställa en effektiv fördelning av koncentrationsärenden i enlighet med de principer som beskrivs i avsnitt II ovan. Detta innebär även att se till att mekanismen för hänskjutande före anmälan fungerar smidigt och att i så stor utsträckning som möjligt ha ett system för att så tidigt som möjligt identifiera potentiella framställningar om hänskjutande efter anmälan ⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ När kommissionen prövar en koncentration på en eller flera medlemsstaters vägnar enligt artikel 22 kan den fatta alla materiella beslut som avses i artiklarna 6 och 8 i koncentrationsförordningen. Detta föreskrivs i artikel 22.4 i förordningen. Det bör noteras att kommissionen prövar koncentrationen på de begärande medlemsstaternas begäran och på deras vägnar. Denna bestämmelse bör därför tolkas så att kommissionen måste bedöma koncentrationens verkningar inom dessa medlemsstaters territorium. Kommissionen prövar inte koncentrationens verkningar inom en medlemsstat som inte anslutit sig till begäran, om inte en sådan prövning är nödvändig för bedömningen av koncentrationens verkningar inom de begärande medlemsstaterna (t.ex. om de geografiska marknaderna sträcker sig utöver den eller de begärande medlemsstaternas territorier).

⁽⁴⁶⁾ Om kommissionen på förhand har vetskap om att en begäran om hänskjutande eventuellt kommer att ges in kan detta till exempel beaktas vid ett beslut om att inte godta en begäran om dispens från skyldigheten att skjuta upp genomförandet av en koncentration enligt artikel 7.3 i koncentrationsförordningen.

56. Enligt artikel 4.4 och 4.5 skall kommissionen "utan dröjsmål" översända motiverade skrivelser från de berörda företagen ⁽⁴⁷⁾. Kommissionen strävar efter att översända dessa skrivelser under den arbetsdag som följer den dag då de mottogs eller utfärdades. Information inom nätverket kommer att utbytas på olika sätt beroende på omständigheterna, t.ex. per e-post, vanlig post, fax eller telefon. Känslig eller konfidentiell information utbyts med säker e-post eller med något annat skyddat kommunikationssätt.
57. Alla medlemmar i nätverket, dvs. kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna, deras tjänstemän och andra anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters överinseende samt tjänstemän och andra anställda vid andra myndigheter i medlemsstaterna, är bundna av sekretessreglerna i artikel 17 i koncentrationsförordningen. De får inte röja upplysningar som de har inhämtat med stöd av koncentrationsförordningen och som är av sådant slag att de omfattas av sekretess, om inte den fysiska eller juridiska person som tillhandahållit uppgifterna har samtyckt till att de lämnas ut.
58. Rådgivning och informationsutbyte inom nätverket är en fråga mellan de offentliga myndigheterna och påverkar inte några rättigheter eller skyldigheter för företagen enligt gemenskapens eller nationell konkurrenslagstiftning. Varje konkurrensmyndighet förblir fullt ansvarig för att principen om en rättvis rättegång iaktas i de ärenden den handlägger.

2. Att begära hänskjutande före anmälan; upplysningar som skall lämnas av parterna

59. För att systemet för hänskjutande skall kunna fungera snabbt och smidigt är det av avgörande vikt att de parter som begär ett hänskjutande närhelst kommissionen begär det inkommer med fullständiga och korrekta upplysningar, i rätt tid och så effektivt som möjligt. Lagens krav på vilka uppgifter som skall lämnas och vad följderna kan bli av att lämna oriktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter finns i koncentrationsförordningen, i förordning (EG) nr 802/2004 (nedan "tillämpningsförordningen") och i RS-formuläret ⁽⁴⁸⁾.
60. I RS-formuläret anges att alla upplysningar som lämnas i en motiverad skrivelse skall vara korrekta och fullständiga. Om parterna lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter kan kommissionen antingen anta ett beslut enligt artikel 6.1 a i koncentrationsförordningen (om den under utredningen får kännedom om att villkoren i artikel 4.5 inte uppfylls) eller med stöd av artikel 6.3 a eller artikel 8.6 a i koncentrationsförordningen återkalla ett beslut enligt artikel 6 eller artikel 8 som den fattat till följd av ett hänskjutande enligt artikel 4.5. Efter antagandet av ett beslut enligt artikel 6.1 a eller efter återkallelse är nationell konkurrenslagstiftning på nytt tillämplig på transaktionen. Vid hänskjutanden enligt artikel 4.4 som görs på grundval av oriktiga eller ofullständiga uppgifter kan kommissionen kräva en anmälan enligt artikel 4.1. Kommissionen har dessutom befogenhet att ålägga böter enligt artikel 14.1 a i koncentrationsförordningen. Parterna bör vidare vara medvetna om att om ett ärende hänskjuts på grundval av oriktiga eller ofullständiga uppgifter i RS-formuläret, kan kommissionen och/eller medlemsstaterna överväga att göra ett hänskjutande efter anmälan som upphäver ett hänskjutande före anmälan som byggde på sådana oriktiga och ofullständiga uppgifter ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Det bör noteras att kommissionen enligt artikel 19.1 i koncentrationsförordningen även är skyldig att till medlemsstaternas behöriga myndigheter översända kopior av anmälningar och av de viktigaste handlingar som har inkommit till eller utfärdats av kommissionen.

⁽⁴⁸⁾ RS-formuläret är bifogat kommissionens förordning (EG) nr 802/2004 av den 7 april 2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 133, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Detta skulle vara en lämplig "korrigerande åtgärd" om de begärande parterna har lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter som inte påverkar uppfyllandet av villkoren i artikel 4.5, och detta kommer till kommissionens kännedom under utredningen.

61. När de berörda företagen lämnar upplysningar på RS-formuläret eller i allmänhet när de begär ett hänskjutande före anmälan, behöver de inte visa att koncentrationens verkningar kan skada konkurrensen ⁽⁵⁰⁾. De bör dock lämna så mycket uppgifter som möjligt som tydligt visar på vilket sätt koncentrationen uppfyller kriterierna i artikel 4.4 och 4.5 och varför det vore lämpligare om koncentrationen prövades av den eller de myndigheter som anges i begäran. Koncentrationsförordningen föreskriver inte att ett RS-formulär som har lämnats in skall offentliggöras, och detta är inte heller avsikten. Även en transaktion som inte har gjorts offentlig kan således vara föremål för en begäran om hänskjutande före anmälan.
62. Även om kommissionen enligt tillämpningsförordningen accepterar RS-formulär på vilket som helst av gemenskapens officiella språk, uppmuntras berörda företag som lämnar upplysningar som skall spridas till nätverket att använda sig av ett språk som alla som upplysningarna riktar sig kan förstå. Det kommer att underlätta medlemsstaternas behandling av begäran. När det är fråga om hänskjutande till en eller flera medlemsstater uppmuntras dessutom de begärande parterna starkt att bifoga en kopia av sin begäran översatt till språket (språken) i den eller de medlemsstater som de begär att ärendet skall hänskjutas till.
63. Förutom de rättsliga krav som anges i RS-formuläret bör de berörda företagen vara beredda att tillhandahålla ytterligare upplysningar om så krävs och att diskutera saken med kommissionen och nationella konkurrensmyndigheter på ett uppriktigt och öppet sätt, så att kommissionen och nationella konkurrensmyndigheter kan bedöma om koncentrationen i fråga bör hänskjutas.
64. Informella kontakter mellan å ena sidan samgående företag som överväger att lämna in en begäran om hänskjutande före anmälan och å andra sidan kommissionen och/eller nationella myndigheter uppmuntras aktivt, även efter det att RS-formuläret har lämnats in. Kommissionen har åtagit sig att ge informell vägledning i ett tidigt skede för företag som vill utnyttja det system för hänskjutande före anmälan som anges i artikel 4.4 och 4.5 i koncentrationsförordningen ⁽⁵¹⁾.

3. Koncentrationer som kan hänskjutas

65. Det är bara koncentrationer enligt definitionen i artikel 3 i koncentrationsförordningen som kan hänskjutas enligt artikel 4.5 och artikel 22. Endast koncentrationer som omfattas av den relevanta nationella konkurrenslagstiftningen om kontroll av koncentrationer kan hänskjutas enligt artikel 4.4 och artikel 9 ⁽⁵²⁾.
66. Framställningar om hänskjutande före anmälan enligt artikel 4.4 och 4.5 i koncentrationsförordningen måste avse koncentrationer för vilka det finns en tillräckligt konkret plan. Det innebär åtminstone att de berörda företagen har en ärlig avsikt att gå samman eller, om det är fråga om ett offentligt bud, att de offentligt har tillkännagivit en avsikt att lägga ett sådant bud ⁽⁵³⁾.

4. Begreppet "före anmälan" i artikel 4.4 och 4.5

67. Artikel 4.4 och 4.5 är endast tillämplig i skedet före anmälan.

⁽⁵⁰⁾ Se skäl 16 i koncentrationsförordningen.

⁽⁵¹⁾ En begäran om dispens från den uppskjutande verkan enligt artikel 7.3 i koncentrationsförordningen är normalt oförenlig med en avsikt att framställa en begäran om hänskjutande före anmälan enligt artikel 4.4.

⁽⁵²⁾ Hänvisningen till "medlemsstaternas nationella konkurrenslagstiftning" i artiklarna 21.3 och 22.3 skall däremot anses avse alla aspekter av den nationella konkurrensrätten.

⁽⁵³⁾ Se skäl 34 och artikel 4.1 i koncentrationsförordningen.

68. I artikel 4.4 anges att de berörda företagen får begära hänskjutande genom en motiverad skrivelse (RS-formuläret) "innan en koncentration anmäls enligt punkt 1". Detta innebär att begäran endast kan göras om något CO-formulär inte har lämnats in enligt artikel 4.1.
69. På motsvarande sätt anges i artikel 4.5 att begäran kan framställas "före varje anmälan till de behöriga [nationella] myndigheterna". Detta innebär att denna bestämmelse bara kan tillämpas om koncentrationen i fråga inte har anmälts formellt till någon behörig myndighet i en medlemsstat. En enda anmälan, som lämnats in var som helst i gemenskapen, är ett hinder för att tillämpa artikel 4.5. Att en transaktion inte anmäls nationellt under behandlingen av en begäran enligt artikel 4.5 skall enligt kommissionens mening inte leda till någon påföljd.

5. Begreppen "som får provas enligt nationell konkurrenslagstiftning" och "behörig medlemsstat" i artikel 4.5

70. Enligt artikel 4.5 kan de berörda företagen framställa en begäran om hänskjutande före anmälan av en koncentration som inte har gemenskapsdimension och "som får provas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre medlemsstater".
71. Att en koncentration "får provas", eller är prövningsbar, bör tolkas så att koncentrationen omfattas av en medlemsstats behörighet enligt den statens nationella konkurrenslagstiftning om koncentrationskontroll. Det behöver inte finnas något krav på obligatorisk anmälan, dvs. koncentrationen behöver inte vara "anmälningspliktig" enligt nationell rätt ⁽⁵⁴⁾.
72. Enligt artikel 4.5 tredje och fjärde styckena skall ett ärende inte hänskjutas om minst en medlemsstat "som är [behörig] att undersöka koncentrationen enligt sin nationella konkurrenslagstiftning" har meddelat att den invänder mot ett hänskjutande. En "behörig" medlemsstat är en medlemsstat där koncentrationen är prövningsbar och som därmed har behörighet att pröva den enligt sin nationella konkurrenslagstiftning.
73. Alla medlemsstater mottar ett exemplar av RS-formuläret, inte bara de som är "behöriga" att pröva ärendet. Det är emellertid bara "behöriga" medlemsstater som beaktas vid tillämpningen av artikel 4.5 tredje och fjärde styckena. Enligt artikel 4.5 tredje stycket får "behöriga" medlemsstater inom 15 arbetsdagar från mottagandet av RS-formuläret meddela att de invänder mot hänskjutandet. Om samtliga behöriga medlemsstater samtycker till hänskjutandet anses ärendet få en gemenskapsdimension enligt artikel 4.5 femte stycket. Enligt artikel 4.5 fjärde stycket räcker det däremot med att en enda "behörig" medlemsstat invänder för att ärendet inte skall få hänskjutas från någon medlemsstat.
74. Med hänsyn till ovannämnda konstruktion är det av avgörande betydelse för att artikel 4.5 skall fungera smidigt att *alla* medlemsstater som får pröva ett ärende enligt nationell konkurrenslagstiftning, och som alltså är "behöriga" att undersöka fallet enligt sin nationella konkurrenslagstiftning, identifieras korrekt. Därför krävs det i RS-formuläret att de berörda företagen lämnar upplysningar som är tillräckliga för att var och en av medlemsstaterna skall kunna fastställa huruvida de är behöriga att pröva koncentrationen enligt sin nationella lagstiftning.

⁽⁵⁴⁾ Även om det enligt lag är frivilligt att anmäla kan parterna i praktiken vilja eller förväntas ge in en anmälan.

75. Om RS-formuläret har fyllts i korrekt bör inga problem uppstå. De berörda företagen har då korrekt identifierat alla medlemsstater som är behöriga att pröva ärendet. Om däremot de berörda företagen inte har fyllt i RS-formuläret korrekt eller om det finns en verklig oenighet om vilka medlemsstater som är "behöriga" att pröva ärendet kan det uppstå komplikationer.
- Inom den period på 15 arbetsdagar som anges i artikel 4.5 tredje stycket kan en medlemsstat som inte har identifierats som behörig i RS-formuläret underrätta kommissionen om att den är behörig och kan liksom alla andra behöriga medlemsstater ange om den samtycker till eller invänder mot hänskjutandet.
 - Inom perioden på 15 arbetsdagar i artikel 4.5 tredje stycket kan på motsvarande sätt en medlemsstat som har identifierats som behörig i RS-formuläret underrätta kommissionen om att den inte är behörig. Denna medlemsstat kan man därefter bortse från vid tillämpningen av artikel 4.5.
76. När 15-dagarsperioden har löpt ut utan att några invändningar har gjorts betraktas hänskjutandet som giltigt. Det innebär att även beslut som kommissionen har fattat enligt artikel 6 eller artikel 8 till följd av ett hänskjutande enligt artikel 4.5 är giltigt.
77. Detta betyder dock inte att berörda företag kan missbruka systemet genom att uppsåtligen eller av oaktksamhet lämna oriktiga uppgifter i RS-formuläret, t.ex. uppgifter om medlemsstaternas behörighet att pröva koncentrationen. Som anförts i punkt 60 kan kommissionen i så fall vidta åtgärder för att rätta till situationen och för att avskräcka från sådant missbruk. De berörda företagen bör också vara medvetna om att när ett hänskjutande har gjorts på grundval av oriktiga eller ofullständiga uppgifter kan en medlemsstat, som anser sig vara behörig att pröva ett ärende men inte fått tillfälle att lägga sitt veto mot ett hänskjutande på grund av att oriktiga uppgifter lämnats, begära ett hänskjutande efter anmälan.

6. Anmälan och offentliggörande av beslut

78. Enligt artikel 4.4 fjärde stycket, artikel 4.5 fjärde stycket, artikel 9.1 och artikel 22.3 andra stycket skall kommissionen underrätta medlemsstaterna och de berörda personerna eller företagen om alla beslut den har fattat enligt dessa artiklar om huruvida ett ärende skall hänskjutas eller inte.
79. Underrättelsen lämnas i form av en skrivelse som är adresserad till de berörda företagen (eller, vid beslut enligt artikel 9.1 eller artikel 22.3, till den berörda medlemsstaten). Samtliga medlemsstater får en kopia av skrivelsen.
80. Det finns inte några krav på att sådana beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽⁵⁵⁾. Kommissionen kommer emellertid att ge lämplig offentlighet åt sådana beslut på GD Konkurrens hemsida, med förbehåll för reglerna om sekretess.

7. Artikel 9.6

81. Enligt artikel 9.6 måste den nationella konkurrensmyndigheten, när kommissionen hänskjuter en anmäld koncentration till en medlemsstat i enlighet med artikel 4.4 eller 9.3 besluta i ärendet "utan onödigt dröjsmål". Det innebär att den behöriga myndigheten skall handlägga ärendet så snabbt som möjligt enligt nationell lag.

⁽⁵⁵⁾ Enligt artikel 20 i koncentrationsförordningen är det endast beslut som fattats med stöd av artikel 8.1–8.6 samt artiklarna 14 och 15 som skall offentliggöras.

82. Det anges dessutom i artikel 9.6 att den behöriga nationella myndigheten inom 45 arbetsdagar efter det att kommissionen har hänskjutit ärendet eller efter det anmälan mottagits på nationell nivå om sådan anmälan krävs skall informera de berörda företagen om resultatet av den "preliminära konkurrensbedömningen" och om "vilka åtgärder" den eventuellt tänker vidta. De samgående parterna bör följaktligen inom 45 dagar efter hänskjutandet eller efter anmälan ges så mycket information att de kan förstå vilken typ av preliminära farhågor för konkurrensen myndigheten har och informeras om hur omfattande utredningen kan förväntas bli och hur länge den kan förväntas pågå. Den berörda medlemsstaten får endast i undantagsfall förlänga denna tidsfrist, om de berörda företagen inte försett kommissionen med den information som krävs enligt medlemsstatens nationella konkurrenslagstiftning.

IV. SLUTANMÄRKNINGAR

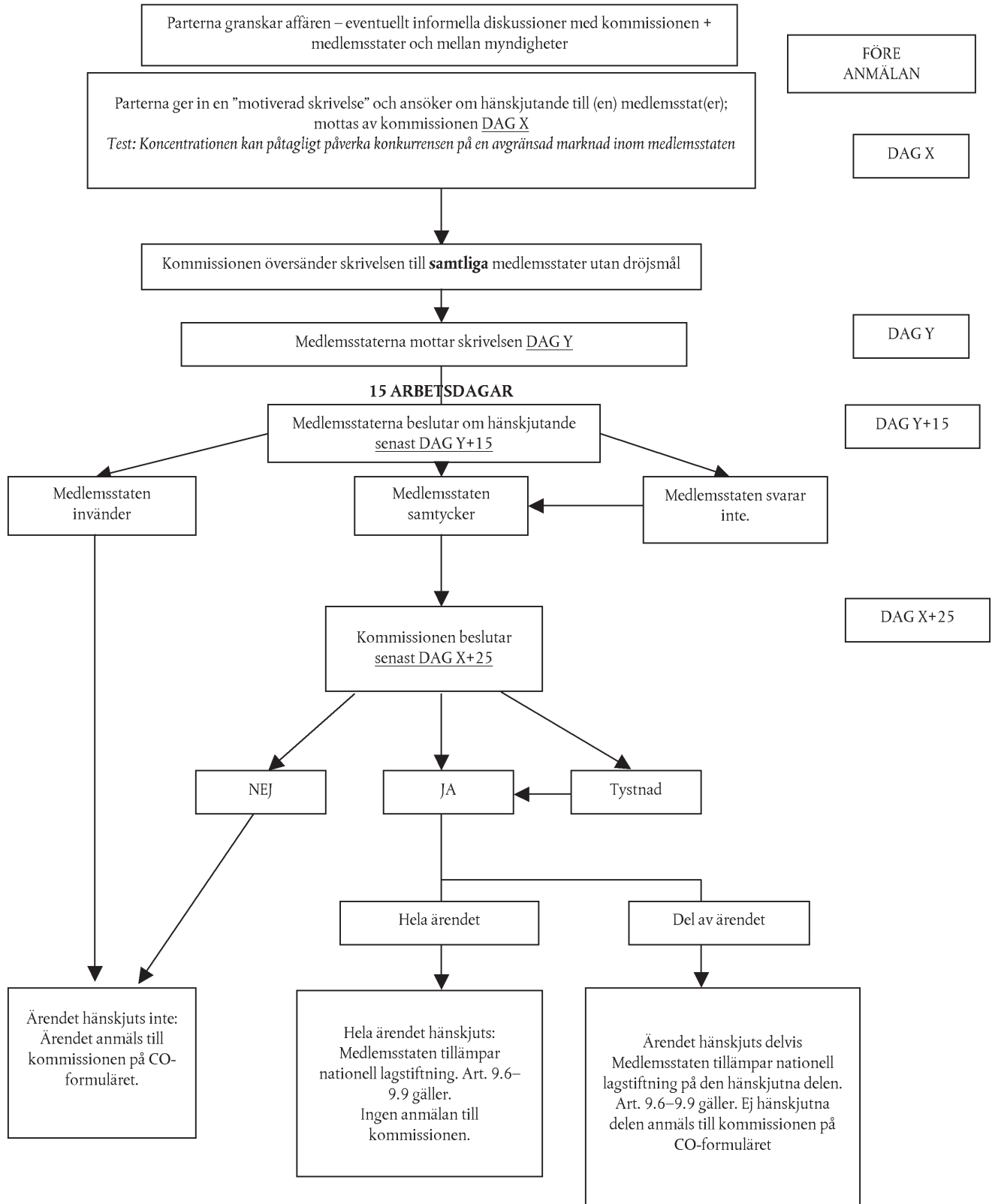
83. Detta tillkännagivande kommer att ses över regelbundet, särskilt om bestämmelserna om hänskjutande i koncentrationsförordningen ändras. Det bör i detta sammanhang noteras att kommissionen enligt artikel 4.6 i koncentrationsförordningen senast den 1 juli 2009 skall rapportera till rådet om hur bestämmelserna om hänskjutande före anmälan i artikel 4.4 och 4.5 fungerar.
84. Detta tillkännagivande påverkar inte den tolkning som Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt kan göra av fördraget och annan tillämplig lagstiftning.
-

BILAGOR

SCHEMAN ÖVER HÄNSKJUTANDEN

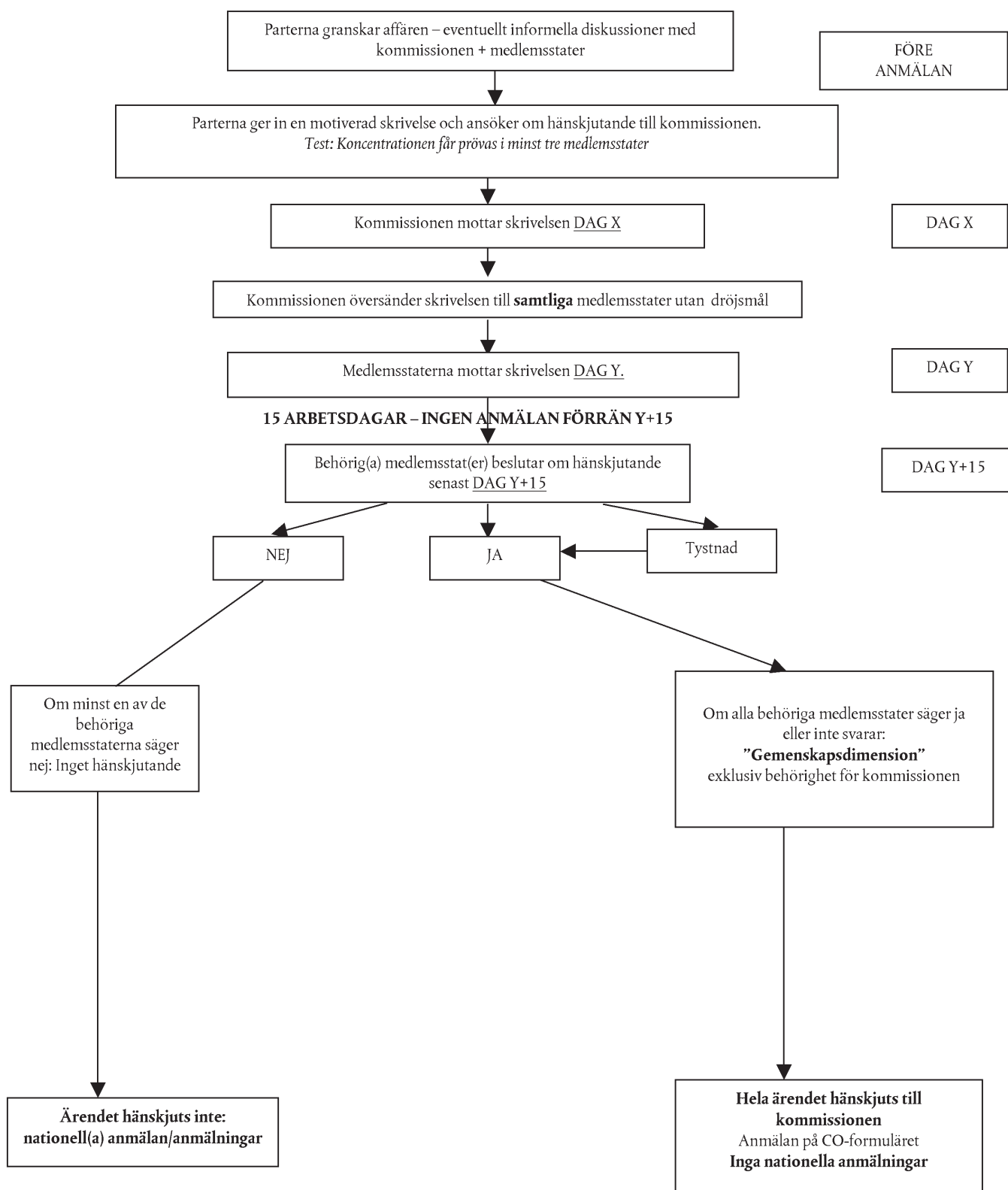
Artikel 4.4

Koncentration med gemenskapsdimension

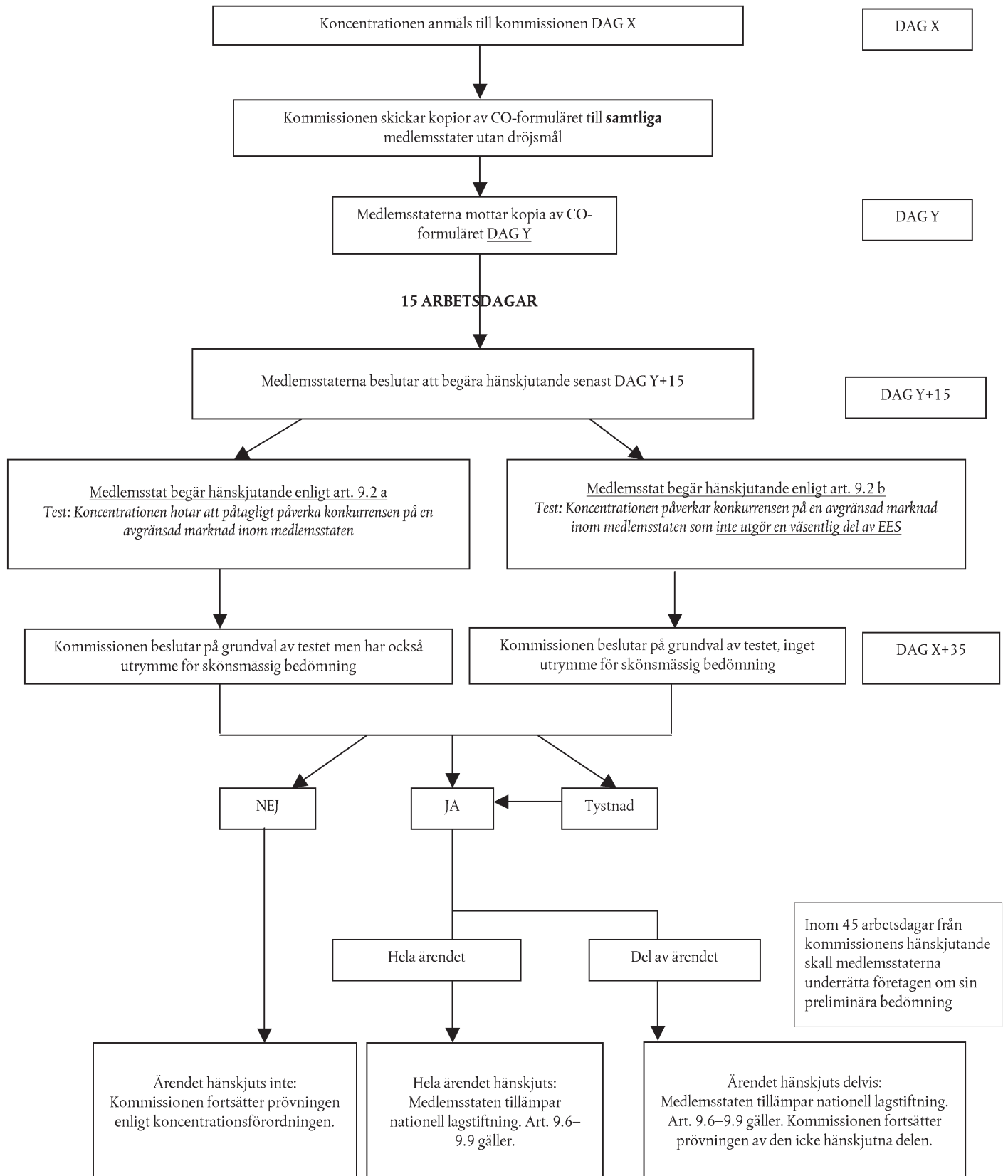
Artikel 4.5

Koncentration utan gemenskapsdimension som får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre medlemsstater

Artikel 9

Koncentration med gemenskapsdimension

Artikel 22

Koncentration utan gemenskapsdimension

